

ועד לבוגרי ישיבת גבעת שאול
מוצש"ק פ' ויקהל פקודי תש"פ

ממורינו המשגיח הגאון הצדיק רבי יהודה מנדלסון שליט"א

א.

עוד לא היה דבר כזה בעידן המודרני. העולם משגשג זה 150 שנה וכסדר הולך 'מחיל אל חיל'. היו צרות 'תוצרת תאוות האדם' בעצמו, דוגמת מלחמות העולמיות. וכן מיתון העולמי הגדול לפני 90 שנה גם תוצרת 'בית', שגרם לעניות נוראה לתקופה.

אנחנו חווים **נוראות של הקב"ה**. האם זה דבר או מגיפה? אינני יודע. ודאי לא מגיפה 'קלאסית'. יש כאן שיתוק הולך וגובר של מערכות האדם המסועפות **כדי להתגונן** בפני שליח הזעיר ביותר של הרבש"ע, כדי שלא יגיעו למגיפה נוראה בפועל. ובשביל זה מוכרחים 'לסגור את העולם'. לא ביזנס, ולא 'חינוך', לא מסחר ולא מניות, לא תעופה ולא תחבורה, לא ספורט ולא בידור – אלא יושבים חפוי ראש, ספונים בחדרים, מפסידים טרילירדים ואוספים סטטיסטיקה, וזהו 'התעסוקה' היחידה. יש כאן גזירה על כלל סגנון החיים להראות בחוש את נכות המפעל הגדול האנושי.

"לפני שבר גאון". דוקא הטכניקה שכ"כ מתפארים בה, בוטחים בה, ותולים בה כל תקותם, היא המיטה אסון עולמי. היא שהפיצה הנגיף מסוף העולם ועד סופו. נו, אנשי נינוה שמעו שנינוה נהפכת ומיד חזרו בתשובה ולבשו שק. העולם הרי רואה שהעולם נהפך, אז לובשים שק? מחפשים שוב 'פתרון' טכני ובסוף יתפארו איך נצחו במלחמה נגד הנגיף. ומה יקרה בנגיף הבא ר"ל? ומה יהיה אם יתפרץ עשרה נגיפים שונים בעשר מדינות ר"ל? הרי במצרים היה 'יד חזקה' בכל מכה, ו'זרוע נטויה' לקראת מכה הבאה.

ראש הישיבה שליט"א הראה לי את דברי המכתב מאליהו (ח"ג עמ' 205). כדאי לראות כל המאמר שם, אבל נעתיק דבריו הברורים כאן:

"ואת החזיר זו אדום כו' ולמה נקרא שמה חזיר? שמחזרת עטרה לבעליה. הדא הוא דכתיב ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשיו והיתה לד' המלוכה." (ויקרא רבה) כלומר, מלכות משיח צומחת ומתגלה **מתוך** מלכות אדום. שעל ידי חורבנה של מלכות אדום עולה ומתגלה מלכות שמים- "והיתה לד' המלוכה". חורבנה של אדום יבוא רק על ידי חורבן העוה"ז. כאשר מביא הקב"ה את העולם למצב שיסודות חיי העוה"ז יתמוטטו – השלוח תתערער, חיי הפרט יהפכו לחיי דאגה, פחד ויסורים, וכל העולם כולו יעמוד תחת אימת הרב וחורבן, אז יתגלה לעין כל, שהתרברבותו של האדם וגאותו על התקדמותו בכיבוש הבריאה, כביכול, מביאים רק לאבדון. אז יכיר את ההעדר והפסד שבהיי העולם הזה כשהם מרוקנים מכל תוכן רוחני, המובילים רק לכליה ואבדון. כשיתאש האדם מלהשיג רצונותיו ותאוותיו, אז יתגלה אורו של משיח. הדברים האלו נאמרו בישיבת פוניביז' לפני כמעט שבעים שנה!

ב.

הציור פה ממה שקורה הוא שהעולם נהנה עדן ועדנים משפע עצום של הרבוש"ע, ועכשיו כולם נזופים ומנוזפים. אבל מה לנו ולגויים. כולנו מסתובבים שפופים ומרגישים בברור שאנחנו נזופים מהמקום. הגמרא ביבמות עב ע"א אומרת שדור המדבר היו נזופים ארבעים שנה ועל כן לא יכלו לקיים מצות מילה במדבר.

וכך אנחנו במצב של נזיפה מלמעלה, אי אפשר לנהל את החיים בשופי. האפשריות של קיום מצוות נצתמצמו. היכן תפילות? היכן חסדים? היכן שמחת חתן וכלה? ועל כולנה, היכן תלמוד תורה? אי אפשר למצוא את עצמינו בתורה ומצוות ובכלל החיים. זאת אומרת שאין לנו רצויים לפני הקב"ה, והרי זה ק"ו מסוכה. אם יורדים גשמים הרי זה כאילו האדון שופך קיתון על פני העבד שאינו רוצה בשימוש. שם הרי אם יש גשם אז פטורין מהסוכה. כאן אין לנו פטורין אלא אנוסים, הקב"ה מונע מאתנו את עבודת ד' הבסיסית המיוסדת על סגנון חיינו הקבוע.

וצריך עיון. הרי לנו עוסקים בתלמוד תורה ברמה גבוהה וקיום מצוות בדקדוק מיוחד. אם כן, למה איפה, האדון שופך עלינו את הכוס שמזגו לו? אין זה אלא שאין לנו רצויין כי אין לנו תשוקה באמת **להתקרב** אל אדודנו. שולטת אדישות של מלומדה, ואינו רוצה בשירותנו כי אין לנו שואפים לשרת אותו. צא ולמד מיחסנו למצב הריחוק של כלל ישראל זה אלפיים שנה. יש בידנו 270 מצוות (כמנין עיר) במקום תרי"ג, חסרים 343 מצוות. אנחנו שואפים לקיים מצוות החסרות האלו? משה רבינו התפלל 515 תפילות – של משה רבינו! – להכנס לארץ לקיים מצוות התלויות בארץ. וכי חסר לנו סנדהדרין ונביאים ועליה לרגל לראות ולהראות? אין לנו זקוקים באמת ליצא ולמד' הזה. אנחנו יודעים שהשאיפה ליחס חי עם הרבוש"ע היא כמעט לא סוגיא בחיים שלנו. אז אין פלא שאין עבודתינו רצויה ואנחנו חשים שאנחנו פשוט נזופים למעלה.

נחפש כמה דברים קטנים לעורר את עצמינו לנקודה זו.

- א. שהתפילה תהיה על דרך קרבת ד' יחפצון. זה מתחיל שהתפילה תהיה עם קביעות. לע"ע זה קשה לקיים במנין, אבל בעצמו צריך לגשת לתפילה כדבר חשוב, שהרי צריך להחזיק ולהגביר את הקשר עם ד' יתברך.
- ב. לאמר ברכת 'רצה' בשימת לב. וכן ב'אלקי נצור' לעיין במצב שלו ולהוסיף בקשה אישית להתקרב לעבודת ד' לפי מצבו.
- ג. ללמוד ספר היראה לר' יונה שהוא סדר מצוות היום עם טעם של יראת שמים.

ונזכה לישועת ד' כהרף עין, ולאכול מן הזבחים והפסחים בשנה זו.

[הוועד מפורסם ע"י]

מורינו המשגיח שליט"א]